

Den fg. formand (Anders Mølgaard):

Fru Elisabeth Arnold for den tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er kedeligt, hr. Kristian Thulesen Dahl bebrejder mig, at jeg kommer med det samme svar på den bemærkning, han kom med sidste gang, vi havde denne debat. Jeg havde da håbet, at hr. Kristian Thulesen Dahl ville komme med nogle nye argumenter eller nogle nye synspunkter nu, men det gjorde han altså ikke. Han kom med den samme gamle sang om, at de nordiske lande er bedre end alle andre, og derfor måtte jeg altså gå herop og spørge, hvad forskellen mellem de nordiske lande og alle andre lande egentlig er.

Jeg kan f.eks. nævne, at det første sted i Europa, hvor man indførte pasfrihed, var mellem Beneluxlandene, hvor man havde fri grænsepassage og pasfrihed og i øvrigt også en toldunion i mange, mange år, før vi fik det nordiske passamarbejde, og jeg forstår egentlig ikke, hvad forskellen er mellem de to grupper af lande. Man finder nogle nabolande, man har fælles værdier med, så kan man sagtens finde ud af at ophæve grænsekontrollen, og jeg kan slet ikke se, hvad der skulle være problematisk ved at ophæve grænsekontrollen til Tyskland, når vi har ophævet den til Sverige.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Elisabeth Arnold har det altså somme tider med bevidst at misforstå ting, for det er jo ikke, fordi fru Elisabeth Arnold er dum.

Jeg begræder bestemt ikke, at fru Elisabeth Arnold går herop og konfronterer mig med de samme synspunkter, som hun gjorde i den sidste debat. Jeg synes da, det er befriende, for det giver mig lejlighed til at understrege Dansk Folkepartis holdning, så det begræder jeg overhovedet ikke.

Jeg nævnte nogle eksempler før som baggrund for, at jeg og Dansk Folkeparti mener, at der er en stor forskel på at have pasfrihed mellem de nordiske lande og i Europa generelt, også i forbindelse med udvidelsen af EU. Gør det slet ikke indtryk på Det Radikale Venstre, at G 7-landene laver en opstilling, jeg tror af 25 punkter, hvor de anbefaler, hvordan man kan bekæmpe terrorisme mere indgående? En af de ting, de anbefaler, er såmænd, at man skal

skærpe grænsekontrollen mellem landene. Gør det overhovedet ikke indtryk?

Det er, som om sådanne argumenter er fuldstændig ude i skoven, eller også vil man ikke forholde sig til dem. Men de gør altså indtryk på os, og derfor handler bekæmpelse af international grænseoverskridende kriminalitet både om et stærkt politimæssigt samarbejde landene imellem og så sandelig også om, at når man som kriminel går fra et land til et andet, skal der være en risiko for, at man bliver pågrebet af den grænsekontrol, som naturligt eksisterer mellem to selvstændige lande.

Susanne Clemensen (CD):

Lige siden CD's stiftelse har vi været tilhængere af det tættest mulige samarbejde mellem Europas demokratiske lande, bl.a. af sikkerhedsmæssige, kulturelle, økonomiske og menneskelige grunde. Derfor er det også imod vore ideer om Europa, at Danmark på en række områder går enegang, og her tænker jeg naturligvis på forbeholdene. CD ønsker at ophæve de danske forbehold, der blev opfundet efter danskernes nej til Maastrichttraktaten ved folkeafstemningen i juni 1992 så hurtigt som muligt, men naturligvis med respekt for danskernes holdninger og naturligvis kun gennem en eller flere nye folkeafstemninger.

Forbeholdet vedrørende det retlige samarbejde er nu ajourført og i mere detaljeret form gentaget i Amsterdamtraktaten. Asyl-, visum- og indvandrerpolitikken og grænsekontrollen er flyttet fra det mellemstatslige samarbejde til det overstatslige samarbejde, mens den resterende del af samarbejdet om retlige og politimæssige forhold stadig er mellemstatslige anliggender.

Danmark meddelte i forbindelse med det nationale kompromis, at man ikke ønskede at medvirke til overstatsligt samarbejde, men at man på den anden side heller ikke agtede at hindre et snævrere samarbejde mellem de ørige medlemslande. Dertil er kun at sige, at man skal yde for at kunne nyde. Danmark sidder efter Amsterdamtraktatens ikrafttrædelse med ved forhandlingsbordet og kan give sin mening til kende, men stemmer ikke sammen med de øvrige medlemslande og skal heller ikke finansiere EU's udgifter på asyl- og indvandrerområdet, eftersom det er overstatslige anliggender, ligesom EF-Domstolens afgørelser på disse områder heller ikke gælder for Danmark.

I dag er det kun på visumområdet, at Danmark er med i det overstatslige samarbejde, og